

הדאיה הספורטיבית לאן ?

מאת נחום סויד
מרכז דאיה עין-שמר

חדשות בארץ

מגידו

— בתקופה אחרונה ביצעו דוד אניסמן, דוד אייזמן, חיים אסיף ואורי סבוראי את טיסות הסולו שלהם. אריה בייזר עבר בחינות תיאוריה ומעשית וקיבל רשיון דואה.
— מרכז דאיה מגידו מתכנן מחנה דאיה בפסח באחד האתרים שבדרום הארץ.
— תחרויות וטיסות מרחק, עתידות להתבצע בעונה הקרובה בצורה ממוסדת.

באר-שבע

— מרכז דאיה נגב מתכנן מחנה דאיה בעין-יהב בפסח.
— צפויה השתתפות המרכז באירועי "פורח במדבר 2", במתכונת השנה שעברה.
— דאון ספיד אסטיר שהתנסה בשנה שעברה, יוצא לתיקון בחו"ל, יחד עם השיפוץ תיתכן רכישת דאון נוסף מסוג זה.

עין-שמר

— דאון שפאץ (4x-GAB) השייך למרכז, הועבר ממגידו לבאר-שבע.

מחניים

— שרון זהר ביצעה את טיסת הסולו הראשונה שלה.

חופשת דאיה לצעירים בגרמניה

מעוניינים לשלב נופש בחו"ל בלימוד דאיה, ובהזדמנות זו גם להכיר ולבלות עם צעירים ממדינות שונות? אם אתם בין הגילאים 16-25, תוכלו לעשות זאת בגרמניה. ארגון הנוער של מועדון הטיס הגרמני, מארגן מפגשי צעירים, הכוללים דאיה. צעירים ממספר רב של מדינות נפגשים בהירזנהייך, צפונית לפרנקפורט, למשך 12 יום בכל מחזור, ובנוסף לקורסי דאיה, נערכים גם טיולים ופעילות ספורטיבית.
כמו כן מאפשר מפגש זה היכרות עם צעירים מארצות שונות אתם מבלים במשך כל התקופה, תוך אפשרות להחליף דיעות בנושאים שונים.

האירוח מתבצע ב"בית התעופה הספורטיבית לצעירים" בהיצנהייזן באיזור נוף יפה.

במשך שנת 1989 יתקיימו המחזורים הבאים:

1. 17.4.89 — 29.4.89
2. 22.5.89 — 3.6.89
3. 19.6.89 — 1.7.89
4. 4.7.89 — 21.7.89
5. 25.7.89 — 11.8.89
6. 15.8.89 — 1.9.89
7. 4.9.89 — 16.9.89

המפגשים נתמכים על ידי ממשלת גרמניה המערבית, כך שמחיר ההשתתפות נמוך יחסית. תמורת 850 מרקים גרמניים למחזורים 1,2,3,7, או 1180 מרקים גרמניים למחזורים 4,5,6. המחיר כולל לינה, ארוחות וקורס דאיה מלא.

קורסי הדאיה פתוחים גל לבעלי נסיון בדאיה ולמתחילים

המעוניינים לקבל פרטים, יוכלו לפנות ליובא רוזן, רח' טאגור 60 רמת-אביב, מיקוד 69341, טל' 03-424787. מספר המקומות מוגבל וכדאי לפנות מוקדם ככל האפשר.

פתרון אפשרי: ה-civv החליט להוסיף לקבוצת הדאונים התחרותיים, קבוצה נוספת שתקרא "World Class". יהיה זה דאון חד-מושבי, זול יחסית, קל משקל ובעל עומס כנף נמוך. לדאון יהיו ביצועים סבירים ויהיה קל לתפעול באויר ועל הקרקע. הדאון עצמו יבחר במחצית הראשונה של שנת 1990, במסגרת תחרות לתכנון אבי-טיפוס, על פי הדרישות שיתוארו להלן. ניתן יהיה לבנות את הדאון במספר גדול של מדינות, מחמרים שונים, ובשיטות בניה שונות. התכנון יהיו זמינות לכל דורש. לא תתאפשר הכנסת שינויים בדאון למשך זמן רב — 20 עד 30 שנה לפחות, על מנת למנוע התיקרות והגדלת מורכבותו בעטייה של התקדמות הטכנולוגיה.

הקבוצה החדשה לא תדחוק, כמוכך, את רגלי הקבוצות המתקדמות והמבוססות יותר, אך בהחלט תאפשר לדואים, מועדונים ומדינות שאינם בעלי אמצעים רבים, כדוגמת ישראל, להשתתף ולתחר באליפויות עולם, ללא חשש מהתקדמות טכנולוגית המחייבת הוצאות גדולות.

ואם נחזור לענין שהעלינו בראשית הדברים, נדמה כי חוסר המודעות ותשומת הלב לדאיה בישראל, נובע מהיעדר אירועים תחרותיים בארץ, וייצוג בתחרויות בינלאומיות. יחסי הציבור של ענף הדאיה אינם קיימים, למעשה, או נעשים בצורה לא מאורגנת ובלתי יעילה. גופים ממוסדים האמורים לתמוך בנו, כגון עמותות הספורט, הרשות להימורים בספורט ורשות הספורט של משרד החינוך, מסרבים לעשות זאת בטענות הבאות:

- א. דאיה אינה ספורט הישגי, אלא מקור לבילוי והנאה בלבד
- ב. אין השתתפות בתחרויות בינלאומיות
- ג. דאיה אינה ספורט אולימפי (למרות שמצב זה עשוי להשתנות בקרוב)
- ד. אין הדאיה ספורט המוני

מסיבות אלה, הדאיה אינה נמצאת בעדיפות לקבלת הקצבות כספיות הניתנות לענפי הספורט הדומים לשלנו, כדוגמת שיט במפרשיות. הקצבות אלה יכולות להגיע לעשרות אלפי דולרים בשנה.

קיום תחרות דאיה בארץ ולאחר מכן השתתפות בתחרויות בינלאומיות בחו"ל, ישנו ללא ספק את התמונה, אך נראה כי דבר זה יתאפשר רק בעזרתו של דאון "World Class" המיוחל.

בירחון Soaring שיצא לאור בחודש נובמבר 1988, התקיים דיון בבעית ההאטה, או אף הירידה, בהיקף פעילות הדאיה, במספר גדול של מדינות בעולם. פעילות זו מתקיימת כיום בכחמישים מדינות בלבד, וכוללת 120,000 דואים פעילים, ו-24,000 דאונים, ואלה אינם מספרים גדולים במיוחד.

בארץ חלה התקדמות מסוימת בשנים האחרונות, אך מצבנו, ביחס למדינות אחרות, אינו טוב. ההתקדמות קשה, ולעתים בלתי אפשרית, ולמרות שקיימת חבורה של "משוגעים לדבר", שמשקיעה זמן וכסף, הרי קיימת לעתים ההרגשה, שבתחום התחרותי, אנו דורכים במקום ו"דברים לא זזים". בעשור האחרון, מדינות בהן קיימת פעילות דאיה, ממעטות להשתתף באליפויות עולם. חלק מן הבעיה קשור בעלויות הגבוהות, הנדרשות לשם השתתפות, ורק בני מזל מעטים מצליחים להעמיד דאון תחרותי, בעל רמה מספקת, ללא סיוע. הצורך ברכישת דאון מודרני, על מנת להשתתף באליפות עולם, הנו בעיה רצינית ביותר. זאת במיוחד בהתחשב בעובדה, שכל פשרה בבחירת הדאון, אם אינו בעל הטכנולוגיה החדשה ביותר, ומסדרת הייצור האחרונה של דאונים תחרותיים (ובשל כך גם היקרים ביותר), תותיר את המשתתף ללא סיכויים ממשיים ל"התברג" בצמרת העולמית. והדבר מחמיר מחמת ההתקדמות המהירה בתחום פיתוח ובניית דאונים תחרותיים.

יצרני הדאונים מתכננים ומייצרים כיום את הדאונים, בהתאם למפרטים הטכניים של הקבוצות השונות המשתתפות באליפות העולם: 15 מטר, סטנדרט, פתוח. בעבר היה נסיון לתת כיוון עממי יותר לתחרויות אלה, ולייצר דאוני תחרות זולים ופשוטים, אך השוק הכתיב ליצרנים תכנון וייצור דאונים תחרותיים משופרים, בעלי ביצועים גבוהים יותר אשר החליפו את הדור הקודם, שהפך מיושן בתוך מספר שנים מועט.

מחמת מחירם הגבוה של דאונים אלה, הולכים ומתמעטים הדואים והמועדונים בעלי האמצעים לרכישתם. ובכן, מדוע הדאונים התחרותיים יקרים כל כך? הסיבות לכך הן רבות: השקעות במחקר ופיתוח, ייצור מחמרים יקרים, ייצור מספר קטן של דאונים במשך שנתיים-שלוש, ומעברים תכופים לפיתוח דאונים מדגמים מתקדמים יותר. כן יש לקחת בחשבון את המכשור (רדיו, מחשב וכו') ומרכיבי התפעול שהתייקרו (מטוסים גוררים ואחסנה). אם נתחשב גם בעובדה שדואה תחרותי זקוק לזמן אימון רב יותר, לשם מיצוי הפוטנציאל שבו, נבין מדוע "העם הפשוט" אינו יכול אף "לחלוט" על השתתפות באליפויות. מכאן השתרשות המצב של מיעוט תחרויות ומשתתפים.

למרבה הצער, אין הדאיה מהווה גורם מרכזי בספורט העולמי. היא נדחקת לשוליו הקיצוניים, דבר המתבטא בכיסוי התקשורתי המועט, ובעקבות כך לחוסר מודעות בציבור הרחב לקיומו של ספורט זה.

הצטרף
לעמותת
דאיה